



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXIII. Quomodo etiam Barbari qui Tanaim accolunt, Christianam religionem amplexi sint. Item de terrae motibus qui in Graecia & Achaia contigerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

A

Κεφ. κγ'.

CAP. XXIII.

ὅτι καὶ οἱ τὸν τάναιν οἰκόντες, τῆνικαὶ τὰ χεῖρας ἰάσασαι καὶ περὶ αὐτῶν ἐοῖλλον καὶ ἀρχαία γεγονότων.

Quomodo etiam Barbari qui Tanaim accolunt, Christianam religionem amplexi sint. Item de terra motibus qui in Græcia & Achaia contigerunt.

Ἰστορήν τὰ αὐτῶν ἀνδρῶν, ὡς οἱ τὸν τάναιν οἰκόντες, τάναιν ἢ καλεῖσιν οἱ Ἰππικώριοι τὴν ἐκ τῆς λίμνης τῆς μαιώτιδος ἐκβολὴν ἀχέουσαν εἰς τὸν ἀρξίνον πόντον, ἰσωνιανὸν δυσωπῶσιν, Ἐπίσκοπον Ἐπίσῳ ἐπέμψαι, ἐπιμελῆ τε τῶν δέουσαν ἰσωνιανὸν ἀπεργάσασθαι, καὶ ἰερέα αὐτοῖς ἡδίστα πέμψαι. ἀναγνώσθαι ἢ μάλα λογίως ὁ αὐτός, ὑπὸ τοῖς ἰσωνιανῶν χεῖροις, γότθον τῆν ἀπὸ τῆς μαιώτιδος ἐκβολῆς τῆς Ῥωμαίων γῆς, σφοδρῶς τε δεικνύσας ἀνά τὴν ἐλλάδα γῆρας, τὴν τε βοιωτῶν καὶ ἀχαΐαν καὶ τὰ περικύκλιον τὸν κρησαῖον καὶ ἀσπιδηνάϊ, καὶ χωρία ἀάριθμα καὶ πόλεις εἰς ἕδαφος ἐνεχθῆναι, καὶ χάθης γῆς πολλαχόσως γῆρας καὶ εἰσαχθῆναι μὲν αὐτοῖς εἰς ταυτὸν σωελθεῖν. εἶναι ἢ ἐμεμνήκασι.

REFERTUR etiam ab eodem Scriptore, accolas Tanais; Tanaim autem vocant indigenæ effluxum Maotidis paludis in Euxinum mare: postulasse à Justiniano, ut Episcopum ad ipsos mitteret. Justinianum verò, petitionem eorum ad exitum perduxisse, & sacerdotem libentissime ad eos direxisset. Idem Procopius eleganter admodum narrat, quomodo Gothi principatu ejusdem Justiniani, ex palude Mæotide in fines Romanorum irruerint, & quemadmodum Græcia gravissimis terræ motibus concussa fuerit; Bœotia item & Achaia, & loca quæ sunt circa sinum Crissæum quassata: innumera denique oppida atque urbes solo æquatæ sint. Terræ quoque hiatus plurimis in locis exstitisse scribit: & alicubi quidem terram rursus in unum coivisse: alibi vero hiatus illos permanisse.

Κεφ. κδ'.

CAP. XXIV.

Περί ναρσῆ στρατηγῆ καὶ θεοφιλείας αὐτοῦ.

C De Narse Magistro militum, & de ejusdem pietate.

Γράθει καὶ τὴν ναρσῆ στρατηγῆν, σαλέθῳ πρὸς ἰσωνιανῶν πρὸς τὴν ἰταλῶν χώραν, ὅπως τε τὸν τῶν ἰταλῶν κληγωνίσαστο, καὶ μὲν τῆτον, τείαν καὶ ὡς Ῥώμη πέμπων ἐάλω. φασὶ τοῦτω οἱ συγγενόμενοι τῷ ναρσῆ, ὡς εἶπεν τὸ θεῖον λίτῆς τε καὶ ἀλλοῖς δισθεύειαι ἐξοσιᾶτο, τὰ εἰκότα γενεαίων καὶ τὴν παρθένον καὶ θεοδόκον, ὡς ἀναφανδὸν αὐτῶν οἱ διακελεύεσθαι τὸν καιρὸν ὅτε πολεμῶν θεοῖ καὶ μὴ πρῶτον χεῖρῶν ἀρχῆν, πρῶτον ἀνὴρ ἐκείθεν τὸ σωθῆμα λάβοι. πέπραχθαι ἢ καὶ ἕτερα τῷ ναρσῆ, λόγος πολλῆς ἄξια, βασιλείων καὶ σινδάλδον καὶ ἀπολειμήσαντι, καὶ τὰ πολλὰ περὶ κλησάμενα μετὰ ἰσωνιανῶν. ἀπερ' ἀγαθὰ μὲν γέγραπται τῷ ῥητορι, εἶπω ἢ ἐγὼ ἡμᾶς ἀφίκῃ.

NARRAT præterea res à Narsete gestas, quem Justinianus in Italiam miserat: & qua ratione is Totilam, ac deinde Tejam superaverit, & quomodo urbs Roma quintum capta sit. Porro qui cum Narsete familiariter versati sunt, eum supplicationibus ac reliquis pietatis officiis divinum numen usque adeo coluisse, & debitum Deiparæ honorem tam studiose exhibuisse ajunt, ut illa tempus ei manifeste indicaret, quo pugna committenda esset: nec prius unquam prælium iniret Narses, quam signum ab illa accepisset. Alia quoque multa ab eodem Narsete gesta sunt, maximâ laude digna: quippe qui Buseelinum & Sindualdum debellaverit, multasque regiones ad Oceanum usque, Romanæ ditioni adjunxerit. Quæ Agathias quidem rhetor literis mandavit: nondum tamen nancisci potuimus.

Ddd iij